

**UCHWAŁA NR XXV/201/20
RADY GMINY KOSTOMŁOTY**

z dnia 30 czerwca 2020 r.

**w sprawie odpowiedzi na skargę wniesioną do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu
o stwierdzenie nieważności uchwały nr XXV/131/05 Rady Gminy Kostomłoty z dnia 25 lutego 2005r.
w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów położonych
w północno-wschodniej części wsi Kostomłoty.**

Na podstawie art.18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U z 2020r. poz. 713) oraz art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2325) Rada Gminy Kostomłoty uchwala, co następuje:

§ 1. Przekazuje się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu skargę Elżbiety Kotulskiej o stwierdzenie nieważności uchwały nr XXV/131/05 Rady Gminy Kostomłoty z dnia 25 lutego 2005r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w północno-wschodniej części wsi Kostomłoty, wraz z odpowiedzią na skargę.

§ 2. Treść odpowiedzi na skargę stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Kostomłoty, zobowiązując go do przekazania skargi wraz z niniejszą uchwałą do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Agnieszka Śladowska

Załącznik Nr 1 do uchwały Nr XXV/201/20
Rady Gminy Kostomłoty
z dnia 30 czerwca 2020 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny

we Wrocławiu

ul. Św. Mikołaja 78/79

50- 126 Wrocław

Strona skarżąca:

**Elżbieta Kotulska, zastępowana przez
pełnomocnika adw. Martę Kawecką
ul. Grabarska 1, Pegaz, bud. B, 3 piętro, 50-079 Wrocław**

Organ administracji:

**Rada Gminy Kostomłoty
ul. Ślężna 2
55-311 Kostomłoty**

Odpowiedź na skargę

Działając na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2325) Rada Gminy Kostomłoty przekazuje otrzymaną w dniu 17 czerwca 2020r. skargę Elżbiety Kotulskiej, reprezentowanej przez pełnomocnika adw. Martę Kawecką, o stwierdzenie nieważności uchwały nr XXV/131/05 Rady Gminy Kostomłoty z dnia 25 lutego 2005r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w północno-wschodniej części wsi Kostomłoty, z wnioskiem o:

- oddalenie skargi w całości,
- obciążenie skarżącego kosztami postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przewidzianych prawem.

Uzasadnienie

Rada Gminy Kostomłoty w dniu 25 lutego 2005r. podjęła uchwałę nr XXV/131/05 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w północno-wschodniej części wsi Kostomłoty. W dniu 17 czerwca 2020r., poprzedzona bezskutecznym wezwaniem do usunięcia naruszenia prawa z dnia 20 marca 2020r., wpłynęła skarga Elżbiety Kotulskiej, reprezentowanej przez pełnomocnika adw. Martę Kawecką, do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, za pośrednictwem Rady Gminy Kostomłoty, o stwierdzenie nieważności uchwały nr XXV/131/05 Rady Gminy Kostomłoty z dnia 25 lutego 2005r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w północno-wschodniej części wsi Kostomłoty.

Skarżąca zarzuciła Uchwale naruszenie:

a.art. 1 ust. 2 pkt 7), pkt 9) i pkt 10) ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i wynikającą z tego przepisu naczelną zasadą respektowania prawa własności oraz wprowadzenie ograniczeń w tym prawie wyłącznie w zakresie niezbędnym, niemożliwym do zrealizowania w inny sposób, co nastąpiło poprzez bezzasadne dopuszczenie lokalizowania stacji transformatorowej, na terenie oznaczonym jako MN2, w obrębie działki stanowiącej własność Skarżącej, to jest w obrębie działki nr 199 (identyfikator działki: 021801_2.0010.199);

b.art. 31 ust. 3 Konstytucji w zw. z art. 4 Konstytucji i art. 4 ustawy Prawo budowlane, które wprowadzają zasadę proporcjonalności w zakresie wprowadzenia ograniczeń w korzystaniu z wolności i praw (w tym prawa własności) na skutek ograniczenia możliwości zagospodarowania działki nr 199, poprzez wyznaczenie linii nieprzekraczalnej (obowiązującej) zabudowy w odległości aż 10 metrów od projektowanej drogi KD3D1/2 (w części przy ul. Jaśminowej) oraz aż 8 metrów od ul. Jaśminowej, oraz aż

12 metrów od ul. Sportowej (droga oznaczona w planie jako KD3D1/2), a nadto poprzez lokalizację w jej granicach terenu pod stację transformatorową, gdy tymczasem stacja ta mogłaby i powinna być usytuowana w granicach działki stanowiącej własność Gminy, a nie osoby prywatnej – co stanowi nadmierne ograniczenie prawa własności, bez racjonalnego uzasadnienia i tym samym rażąco narusza;

c.art. 1 ust. 2 pkt 1) ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i wynikającą z tego przepisu naczelną zasadą ładu przestrzennego na skutek tego, że plan miejscowy dopuszcza realizację na działce Wnioskodawczyni nr 199 (identyfikator działki: 021801_2.0010.199) stacji transformatorowej, gdy tymczasem plan równocześnie nie ustala przebiegu urządzeń infrastruktury technicznej, a nadto stacja transformatorowa jest zlokalizowana poza obowiązującą linią zabudowy i nie uwzględnia aktualnej lokalizacji stacji transformatorowej;

d.art. 32 ust. 2 Konstytucji w zw. z art. 4 ustawy Prawo budowlane, na skutek nałożenia na właściciela działki 199 ograniczenia w przysługującym mu prawie własności w sposób nadmierny i znacznie większy niż właścicieli działek sąsiednich, co narusza normę zady równości wobec prawa.

A następnie w oparciu o powyższe Skarżąca wniosła o :

1. stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały w części zatwierdzającej miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w północno-wschodniej części wsi Kostomłoty, co do działki nr 199, z uwagi na jej niezgodność z przepisami prawa;

2. zasądzenie od organu na rzecz Skarżącej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przewidzianych prawem.

Po zapoznaniu się z treścią skargi Organ stwierdza, że zarzuty strony skarżącej są niezasadne.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do niekonsekwencji żądań Skarżącej. W tytule skargi żąda ona stwierdzenia nieważności całej Uchwały, natomiast po wymienieniu zarzutów, tylko stwierdzenia nieważności zaskarżonej uchwały w części zatwierdzającej miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, co do działki nr 199. Podkreślić należy, że wymieniony plan funkcjonuje od 15 lat, zostały wydane pozwolenia na budowę i budowa osiedla została już rozpoczęta i nikt nie kwestionował dotąd ustaleń planu. Co do stwierdzenia nieważności planu dla samej działki 199, Organ nie widzi zasadności takiego postępowania. Wycięcie z mpzp działki, przy koncepcji obsługi całego terenu, gdzie w przedmiotowej działce przewidziano m.in. poszerzenie istniejących dróg gminnych dla poprawy komfortu dojazdu do całego osiedla, było by działaniem nieracjonalnym. Tymczasem Organ Gminy ma obowiązek kierować się jak najbardziej optymalnym rozwiązaniem nie dla jednego właściciela, lecz dla całego osiedla. Mimo powyższego w planie znajduje się też zapis: „Tereny dla których plan ustala inne przeznaczenie, mogą być wykorzystywane w sposób dotychczasowy do czasu ich zagospodarowania zgodnie z przeznaczeniem”, co oznacza, że właściciel terenu może nie realizować ustaleń planu, ma prawo użytkować działkę tak jak do tej pory i nikt go nie zmusi do realizacji np. funkcji mieszkaniowej czy energetycznej, jeżeli jest temu przeciwny. Projektowane przeznaczenie terenów jest wizją docelową, jaką Gmina zaprojektowała dla przedmiotowej części wsi Kostomłoty. Nie będąc jednak właścicielem tych terenów, zostawia właścicielom terenów także możliwość do dysponowania swoim gruntem w sposób dotychczasowy.

W odniesieniu do zarzutów naruszenia przepisów prawa:

a.ustawy o planowaniu przestrzennym: art. 1 ust. 2 pkt 7), pkt 9) i pkt 10). Wymienione przepisy stanowią, że w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza: prawo własności, potrzeby interesu publicznego, potrzeby w zakresie rozwoju infrastruktury technicznej. Skarżąca zarzuca bezzasadne dopuszczenie lokalizowania stacji transformatorowej, na terenie oznaczonym jako MN2, w obrębie działki Skarżącej. Faktycznie na przedmiotowej działce zaprojektowano stację transformatorową, ale na terenie oznaczonym „E” nie zaś na terenie „MN2” jak twierdzi Skarżąca. Właśnie potrzebami interesu społecznego kierował się projektant, przewidując, że gdy projektujemy osiedle, trzeba także pomyśleć o potrzebach rozwoju infrastruktury technicznej, w tym rozwoju sieci, która powstanie i wyznaczenia w związku z tym stacji transformatorowej. Miejscowy plan tylko wskazuje projektowaną lokalizację, która nie zawsze będzie zgodna z tym co w danym miejscu powstanie. Od uchwalenia przedmiotowego planu miejscowego minęło 15 lat i w tym czasie stacja transformatorowa powstała w sąsiedztwie projektowanej, po drugiej stronie drogi gminnej – z terenu działki gminnej została wydzielona działka pod transformator i działka ta została przekazana Tauronowi. Zatem projektowana lokalizacja stacji transformatorowej w tym przypadku nie zostanie nigdy zrealizowana, gdyż Gmina kierując się interesem społecznym, mając na uwadze prawo własności, wskazała swój teren na lokalizację stacji.

Teren „E” w granicach działki skarżącej znajduje się poza obowiązującymi liniami zabudowy i fakt, że znajduje się na rysunku mpzp w żaden sposób nie zmienia ustaleń co do terenu MN2. Wydzielenie działki pod funkcję zapisaną w planie jest działaniem dobrowolnym. A sporna stacja transformatorowa, na przestrzeni lat, została zrealizowana w innym miejscu.

b.Konstytucji – art. 31 ust.3 w zw. z art.4 i ustawy Prawo budowlane – art.4. Zarzut ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw w ocenie Organu jest bezpodstawny. Uchwała nr XXV/131/05 z dnia 25 lutego 2005r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w północno-wschodniej części wsi Kostomłoty, w żaden sposób nie narusza praw Skarżącej. Według Organu nie narusza się również art. 4 Prawa budowlanego. To właśnie fakt uchwalenia aktu prawa miejscowego, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dał skarżącej możliwość realizacji zamierzenia budowlanego. Ograniczenia wynikające z ustaleń planu, były konsultowane na etapie jego opracowania, a zainteresowane podmioty miały możliwość udziału w procesie planistycznym.

c.ustawy o planowaniu przestrzennym: art. 1 ust. 2 pkt 1). Wymieniony punkt zawiera definicję „ładu przestrzennego”, która mówi, że przez ład przestrzenny należy rozumieć takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne. Skarżąca zarzuca, że plan miejscowy dopuszcza realizację na działce Wnioskodawczyni nr 199 stacji transformatorowej, gdy tymczasem plan równocześnie nie ustala przebiegu urządzeń infrastruktury technicznej, a nadto stacja transformatorowa jest zlokalizowana poza obowiązującą linią zabudowy i nie uwzględnia aktualnej lokalizacji stacji transformatorowej, przez co plan nie spełnia naczelnej zasady „ładu przestrzennego”. Tymczasem w przeciągu minionych 15 lat stacja transformatorowa faktycznie została wybudowana na działce sąsiedniej i obsługuje już powstające osiedle. Działka pod przedmiotową stację została wydzielona z działki gminnej i przekazana Tauronowi. Gmina kierując się interesem społecznym, mając na uwadze prawo własności, wskazała swój teren na lokalizację stacji. Został wykorzystany zapis planu mówiący o dopuszczeniu urządzeń technicznych na pozostałych terenach. Wydzielenie działki pod funkcję zapisaną w planie jest działaniem dobrowolnym. W przypadku, gdy powstała już stacja dla obsługi osiedla, realizacja drugiej stacji, zgodnie z rys. planu stała się zbędna. Teren „E” , który znajduje się w granicach działki skarżącej, zlokalizowany jest poza obowiązującymi liniami zabudowy i fakt, że znajduje się na rysunku mpzp w żaden sposób nie zmienia ustaleń co do terenu MN2. Sporna projektowana w planie lokalizacja stacji transformatorowej, w tym przypadku, nie zostanie zrealizowana. Zarzut, że plan nie spełnia zasady ładu przestrzennego w ocenie Organu jest chybiony. Projekt planu był właśnie w oparciu o zasadę ładu przestrzennego projektowany i uchwalony.

d.Konstytucji – art. 32 ust.2. W ocenie Organu zarzut jest chybiony. Procedura sporządzania planu miejscowego równo traktuje wszystkie podmioty i każdemu daje szansę uczestnictwa w procesie planistycznym. Skarżąca nie skorzystała z przysługującego jej prawa, więc nie może czynić z tego zarzutu dyskryminacji określonego w art. 32 ust.2 Konstytucji.

Organy gminy zostały upoważnione do ingerencji w prawo własności innych podmiotów w celu ustalenia przeznaczenia i zagospodarowania terenów położonych na obszarze gminy. Gmina dysponuje tzw. władztwem planistycznym, w granicach którego może samodzielnie kształtować i prowadzić politykę przestrzenną na swoim terenie, w tym stanowić o zasadach jego zagospodarowania. W ramach tych kompetencji mieści się nie tylko uchwalanie planu miejscowego, ale również dokonywanie w nim zmian, co jest wyrazem dopuszczalnej przez ustawodawcę ingerencji w korzystanie z nieruchomości. Nie można wobec tego twierdzić, iż plan miejscowy ogranicza wykonywanie prawa własności, skoro to właśnie między innymi plan miejscowy doprecyzowuje granice, w jakich to wykonywanie jest dopuszczalne. Należy podkreślić także, że zainteresowane podmioty mają możliwość udziału w procesie planistycznym, w szczególności na etapie składania wniosków do planu, wyłożenia projektu do publicznego wglądu, czy publicznej dyskusji nad rozwiązaniami przyjętymi w projekcie planu. Skarżąca miała więc - jak każdy inny podmiot - możliwość składania uwag do projektu planu wyłożonego do publicznego wglądu. W żadnym ze wskazanych powyżej etapów nie było uczestnictwa Skarżącej. Tymczasem wszelkie informacje dotyczące procesu planistycznego były ogłaszane i publikowane na stronie internetowej gminy, w prasie lokalnej, a także na tablicach informacyjnych na terenie gminy. W ramach dokonanych obwieszczeń informowano m.in. o terminie wyłożenia projektu planu i składania uwag do tego projektu oraz o terminie dyskusji publicznej nad przyjętymi w nim rozwiązaniami.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w północno-wschodniej części wsi Kostomłoty przyjęty uchwałą nr XXV/131/05 Rady Gminy Kostomłoty z dnia 25 lutego 2005r. został

uchwalony zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz w momencie uchwalania spełniał wszystkie wymogi wynikające z przepisów prawa oraz został opublikowany w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego Nr 57 z dnia 30 marca 2005 r. poz. 1242.) i w konsekwencji wszedł w życie.

Wobec powyższego wnoszę jak na wstępie.

Uzasadnienie

W związku ze złożeniem skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu przez Elżbietę Kotulską, zastępowaną przez pełnomocnika adw. Martę Kawecką, o stwierdzenie nieważności uchwały nr XXV/131/05 Rady Gminy Kostomłoty z dnia 25 lutego 2005r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w północno-wschodniej części wsi Kostomłoty zgodnie z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2325) obowiązkiem organu jest przesłanie sądowi administracyjnemu skargi wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie trzydziestu dni od jej otrzymania.